

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120244749
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6120244749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, B., t.č. ÚVV Leopoldov, o zaplatenie 602,77 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14. septembra 2020, č.k. 12Csp/19/2020-119, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e** a v závislom výroku II. v časti priznania nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e** a v časti určenia výšky náhrady trov konania odvolanie o d m i e t a.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 602,77 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 18,95 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, zo sumy 61,48 eur od 25.04.2017 do zaplatenia, zo sumy 178,26 eur od 24.05.2017 do zaplatenia a zo sumy 4 eurá od 24.11.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 178,70 eur na trovách právneho zastúpenia a 18 eur na ďalších trovách, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám advokáta žalobcu (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa domáhal žalobou zo dňa 15.02.2020 na žalovanom zaplatenia sumy 602,77 eur s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje 262,69 eur neuhradené služby poskytnuté spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Bratislava a suma 340,08 eur predstavuje zmluvnú pokutu. Žalovaný potom, ako bol Okresným súdom Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vydaný platobný rozkaz, podal včas odpor, kde namietal, že na listinných dôkazoch sú rozdielne podpisy s jeho menom, prípadne úplne chýbajú, tieto sa nezhodujú s jeho skutočným podpisom. Navyše na adrese uvedenej v zmluve O. XX, O. XX nikdy nebýval. V roku 2015 býval v B., ani uvedené telefónne čísla v zmluve nevlastnil, má len jedno telefónne číslo na Tesco kartu. Nemá vedomosť ani o tom, že by vlastnil tablety MediaPady. Súd vykonal dokazovanie a zistil, že právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s., Bratislava a žalovaný uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 08.06.2015 a v znení jej dodatku z rovnakého dňa jej predmetom bolo poskytovanie služieb v programe Happy XL NAJ, k nej tiež dodatok zo dňa 31.10.2016, ktorým získal žalovaný za akciovú cenu 1 euro mobilný telefón Huawei P9 Lite (inak v hodnote 269 eur) a ktorého predmetom bola aj dohoda o zmluvnej pokute vo vzťahu k zľave na koncovom zariadení 268 eur a vo vzťahu k zľaveným službám 120 eur s klesajúcou tendenciou v znení bodu 3. dodatku. Všetky tri dokumenty boli žalovaným podpísané, posledná listina podpisom zhodným ako podpisy opatrené žalovaným na súdnych podaniach. Na dokumentoch je žalovaný identifikovaný

menom, priezviskom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu (B.), na druhom dodatku je navyše uvedený údaj o korešpondenčnej adrese žalovaného (O.) a mailová adresa (vytvorená z mien jeho dieťaťa). Právny predchodca žalobcu a žalovaný ďalej uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 11.05.2016 a v znení jej dodatku, ktorej predmetom bolo poskytovanie služieb v programe Mobilný internet M, ktorým získal za cenu 189 eur (s úhradou v 24 mesačných splátkach) tablet Huawei MediaPad a dohoda o zmluvnej pokute 100 eur s klesajúcou tendenciou. Obidva dokumenty boli žalovaným podpísané, posledná listina podpisom zhodným ako podpisy opatrené žalovaným na súdnych podaniach. Žalovaný je v týchto dokumentoch opäť identifikovaný menom, priezviskom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu (B.) a zmluva uvádza tiež mailovú adresu žalovaného. Súd zistil, že žalovaný v roku 2017 bol účastníkom konania v rodinnoprávnej veci v postavení navrhovateľa, v ktorom konaní uviedol prechodné bývanie v obci O..

Súd tvrdenie žalovaného o nepravosti jeho podpisov považoval za účelové, práve najaktuálnejšie dokumenty z oboch zmluvných vzťahov sú opatrené podpismi najviac približujúcimi sa súčasnému podpisu žalovaného, pričom dokumenty obsahujú aj údaje známe len žalovanému. Preto súd uzavrel, že podpisy na listinných dokumentoch patria žalovanému. Spornými faktúrami boli žalovanému vyúčtované služby - mesačné paušálne poplatky, nehlasové služby, splátky zariadenia. Ďalej právny predchodca žalobcu dňa 08.12.2017 vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 1105822182 sumu 340,08 eur na zmluvných pokutách, jednotlivo 199,71 eur + 89,42 eur + 50,95 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.07.2018 Slovak Telekom, a.s., Bratislava, postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 44 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podľa § 52, 53, 54, § 517 ods. 1 OZ. Z obsahu zmluvy a jej dodatku vyplýva, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, pripravil ich právny predchodca žalobcu ako dodávateľ služieb pre bližšie neurčený okruh spotrebiteľov. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupuje ako fyzická osoba, ktorá nekoná pre účely zamestnania podnikania, teda ako spotrebiteľ. V danom prípade tak bola uzatvorená medzi účastníkmi zmluvy spotrebiteľská zmluva. K nároku žalobcu na zaplatenie vyúčtovaných služieb vo výške 262,69 eur súd uviedol, že žalovaný neuviedol žiadnu takú okolnosť, ktorá by spochybňovala pohľadávku žalobcu na zaplatenie uvedenej sumy predstavujúcej cenu telekomunikačných služieb za jednotlivé obdobie. Túto povinnosť žalovaného upravujú zmluvné podmienky, v zmysle ktorých je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Žalobca služby a predmet kúpy jednoznačne dodal, žalovaný ich prijal a neuhradil ceny za poskytnuté telekomunikačné služby. Nárok žalobcu tak mal súd v konaní za preukázaný, preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie neuhradenej ceny poskytnutých služieb spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pohľadávku. Ďalej súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 544 ods. 1 OZ. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 340,08 eur preukázateľne v zníženej časti než bola dojednaná v zmluve. Žalovaný uzavrel zmluvy, resp. dodatky k zmluvám v máji a októbri 2016, nezaplatil riadne a včas už faktúry splatné vo februári 2017. Keďže zmluvné podmienky prihliadali v prípade výšky zmluvnej pokuty aj na dobu trvania viazanosti a nebola dojednaná v neprimeranej výške, súd aj tento nárok žalobcovi priznal v plnom rozsahu aj s úrokom z omeškania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. V súlade s článkom 17 CSP súd rozhodol zároveň, keďže ide s prihliadnutím na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach o vec jednoduchého právneho posúdenia, o výške trov a priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku 18 eur a na trovách právneho zastúpenia tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby spolu s DPH 20%, spolu v sume 178,70 eur.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že okresný súd sa k danej veci postavil laicky aj napriek tomu, že požiadal o poskytnutie advokáta na spravodlivý proces. Taktiež má za to, že upozornil súd na to, že na viacerých dokumentoch nie sú jeho podpisy, a nezhodujú sa tieto podpisy s jeho podpisom. Týmto žiadal znalca grafológa, aby znalec určil jeho podpisy. Poukázal aj na vážnosť, že na 5 listinných dokumentoch chýbajú podpisy. Opätovne žiadal právneho zástupcu, aby mu okresný súd prideliť na spravodlivý proces, avšak ani v tomto smere mu súd jeho žiadosť nezamietol, ale ani jej nevyhovel. Poukázal tu na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. III. ÚS 41/01, na porušenie ústavného práva na obhajobu zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, ďalej na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. ÚS 343/2010, sp.zn. III. ÚS 79/2010. Má za to, že zo strany súdu prvej inštancie mu boli porušené základné práva na spravodlivý proces slobodne sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, má právo na advokáta, ale si ho nemôže dovoliť, tak súd je povinný mu ho prideliť. Dňa 26.10.2020 po telefonickom rozhovore so svojou matkou Q. Q. zistil, že tieto produkty si zadovážil jeho syn B. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa nachádza

v Českej republike. Má zato, že dňa 20.07.2020 mu bolo doručené okresným súdom predvolanie na pojednávanie na 14.09.2020 o 09.00 hod., avšak toto predvedenie sa nikdy neuskutočnilo, aj keď zákon mu umožňuje vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu.

3. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaný v odvolaní uvádza dôvody, ktoré uvádzal aj v podanom odpore proti platobnému rozkazu, s ktorými dôvodmi sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal. Poukazuje na rozsiahlu judikatúru, ktorá však podľa ich názoru nesúvisí s prejednávanou vecou, keďže sa týka výlučne trestného konania. Navrhuje doplnenie dokazovania v znaleckom posúdení pravosti jeho podpisu, takýto dôkaz v konaní pred súdom prvej inštancie nenavrhol, preto v súlade s tzv. koncentračnou zásadou takýto dôkaz už ani nie je možné vykonať. Navyše v odvolaní neuvádza náležitosti odvolania podľa § 363 CSP, ani žiadne odvolacie dôvody predpokladané v § 365 CSP. Navrhli preto odvolanie odmietnuť, alebo ak súd bude mať za to, že odvolanie spĺňa náležitosti predpokladané CSP, navrhujú napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť s tým, že si uplatňujú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že od začiatku súdneho konania sú porušované jeho základné ľudské práva, a to právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na obhajobu a prípravu. Proti platobnému rozkazu podal odpor a žiadal o pridelenie advokáta na spravodlivý proces, na ktorý má právo a si ho nemôže dovoliť, nakoľko je vo väzbe. Od začiatku rozporoval svoj podpis, má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu pred každým súdom. Bolo mu doručené predvolanie na pojednávanie, ale nebol predvedený, preto sa nemohol dostatočne brániť a vyjadriť sa k všetkým daným skutočnostiam, nakoľko toto právo mu bolo odopreté.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky uvedené v odvolaní nie sú dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 12Csp/19/2020 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 602,77 eur, pozostávajúcu z neuhradených faktúr za poskytnuté a sprístupnené služby a zmluvná pokuta.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného, bolo posúdiť, či nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napokon súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

9. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatnených nárokov a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v preskúmanej časti. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových či právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dopĺňa iba nasledovné:

10. Pokiaľ žalovaný namietal, že opakovane žiadal o pridelenie advokáta, tak ust. § 160 ods. 2 CSP zakotvuje povinnosť vždy poučiť stranu o práve zvoliť si advokáta, o jeho práve obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Poskytovanie právnej pomoci prostredníctvom Centra právnej pomoci je alternatívou k zastúpeniu advokátom pre fyzické osoby, ktoré v dôsledku svojej materiálnej situácie nemôžu využívať právne služby advokáta. Z obsahu spisu vyplynulo, že na predvolaní na pojednávanie konané dňa

14.09.2020 sa nachádzalo poučenie v súlade s ust. § 160 ods. 2 CSP, o tom, že ak nemá strana dostatok prostriedkov na právne služby advokáta, môže sa obrátiť na Centrum právnej pomoci. Žalovanému bolo uvedené predvolanie doručené, takže bol poučený o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, ktorú možnosť však nevyužil.

11. K ďalšej námietke žalovaného v odvolaní, že žiadal o znalca grafológa, odvolací súd udáva, že žalovaný opakovane vo svojich všetkých podaniach tvrdil, že na dokumentoch nie sú jeho podpisy, nezhodujú sa s jeho podpisom. Nikdy počas celého prvoinštančného konania nenavrhol vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru grafológia na preukázanie svojho tvrdenia o nepravosti podpisov. V predvolaní na pojednávanie dňa 14. septembra 2020 bol žalovaný poučený aj o tom, že ako strana sporu musí včas uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, najmä skutkové tvrdenia, popretie tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany s tým, že všetky tieto prostriedky procesného útoku a procesnej obrany treba však uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Žalovaný však aj napriek tomuto poučeniu nenavrhol na preukázanie svojich tvrdení vykonať žiadne dokazovanie. Naopak, súd prvej inštancie sa s námietkami žalovaného, či už ohľadne jeho podpisu alebo bydliska, vyporiadal dostatočným spôsobom, svoje úvahy riadne, jasne, zrozumiteľne odôvodnil. Odvolací súd toto zdôvodnenie považoval za dostatočné. Súd nemá odborné znalosti na posúdenie pravosti podpisu, avšak voľným okom nie sú rozpoznateľné žiadne odchýlky od podpisu na listinných dôkazoch ako na podpisoch z podaní v tomto spise. Voľným okom sa javí, že tieto podpisy sú žalovaného. A keďže žalovaný nepreukázal žiadnym relevantným spôsobom, že sa nejedná o jeho podpisy, odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie. Navrhnutie znaleckého dokazovania znalcom grafológom odvolací súd považoval za novotu v odvolacom konaní v súlade s ust. § 366 písm. d) CSP, keď odvolateľ nedokázal, že tento prostriedok procesnej obrany nemohol použiť bez svojej viny v doterajšom priebehu konania (prvoinštančného).

12. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Výrok o trovách nebol žalovaným v odvolaní výslovne napadnutý, ale je závislým výrokom, preto ho odvolací súd preskúmaval. V prvej časti o nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100% je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne, preto ho podľa ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil. Pokiaľ sa týka rozhodnutia o výške trov konania tu odvolací súd má za to, že nie je správne, je predčasné a v rozpore so zákonnou úpravou ust. § 262 ods. 2 CSP, nakoľko o výške trov je možné rozhodnúť až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a ktorá v čase rozhodovania súdu prvej inštancie ešte nenastala. Navyše proti rozhodnutiu sudcu o výške trov konania nie je prípustné odvolanie. Aplikácia čl. 17 CSP v danej veci nie je možná, nakoľko postup súdu prvej inštancie je v rozpore so zákonom a aspekt najrýchlejšieho prejednanie veci v zmysle čl.17 je irelevantný. Odvolací súd preto odvolanie v tejto časti odmietol (§ 386 písm.c) CSP).

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celom rozsahu.

15. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).